

неспроможність дітей відкритися перед дорослими та відповідними представниками влади призводить до того, що багато дітей покінчують життя самогубством через депресію, яка є наслідком кібербулінгу.

Іншим наслідком кіберзнущань є те, що жертви починають боятися спілкування з іншими людьми. Зазвичай це і є головний намір кібербулінгу. Об'єкти кіберзалякування починають уникати своїх друзів та спільної діяльності з ними, оскільки починають автоматично сприймати їх як ворогів, особливо в тих випадках, коли жертви не знають механізм дії кібербулінгу.

Таким чином, кібербулінг має шкідливі наслідки для людей: порушує нормальний ритм шкільного життя, завдає великих емоційних збитків жертвам і може мати летальні наслідки для останніх. Хоча сучасні інформаційні технології відкрили низку нових можливостей для студентів та підлітків, важливо, щоб кожен навчився використовувати їх відповідально. Слід також запровадити політики забезпечення відповідального використання цифрових технологій. Адміністрації шкіл повинні запровадити способи виявлення, запобігання та реагування на кіберзлочини в освітньому середовищі. Не менш важливою є просвітницька робота серед дітей та підлітків, оскільки вони мають знати перелік перших заходів, необхідних для попередження кіберзнущань.

Путіліна Аліна Олександрівна

alinarutilina00@gmail.com

студентка магістратури спеціальності «Соціальна робота»

Науковий керівник:

Муратова І.А., д.філос.наук, доцент кафедри філософії
ФСП КПІ ім. Ігоря Сікорського

СТРАТЕГІЇ СПІВРОБІТНИЦТВА ВОЛОНТЕРСТВА: ВІД НАЦІОНАЛЬНОГО ДО МІЖНАРОДНОГО

В сучасному світі значення волонтерського руху зростає, і дедалі все чіткіше усвідомлюється той факт, що саме успішне вирішення соціальних проблем буде визначати майбутнє

суспільства. Волонтерство постає регулярною та професійною діяльністю, волонтери не епізодично відвідують організації і фрагментарно надають допомогу щодо проведення окремих акцій та проєктів, а об'єднуються в рух, що свідчить про зростання соціальної активності й відповідальності громадян. Водночас слід зауважити, що бажання стати волонтером – це необхідна проте недостатня умова, оскільки для здійснення цієї діяльності потрібні певна громадська позиція, знання і навички. Не тільки за кордоном, але й в Україні важливою умовою розвитку волонтерства є підтримка з боку держави.

У 2018 році відсоток тих, хто впродовж року займався волонтерською діяльністю в Україні зріс з 12% до 18%. Про це свідчать результати опитування, проведеного фондом «Демократичні ініціативи» імені Ілька Кучеріва і соціологічною службою Центру Разумкова. За підсумками опитування, найвищий рівень волонтерства спостерігається серед молоді (24%), а регіонально – на заході (21%) та в центрі (22%) і значно нижчий – на півдні (11%) і сході (14%) [1]. Згідно з результатами опитування після Революції гідності кількість людей, які впродовж року надавали грошову або матеріальну допомогу, зросла з 29% в 2012 році до 47% в 2015 році. Щоправда, далі цей відсоток дещо знизився: 42% – в 2016 році, 41% – в 2017 році, 38,5% – в 2018 році. Водночас рівень залученості до благодійної діяльності нині однаково залишається вищим, ніж до Революції гідності [1]. Загальна сума благодійних пожертвуваль впродовж 2018 року склала від 50 до 500 гривень [1].

Важливим моментом у розвитку волонтерського руху є вивчення досвіду тих держав, де волонтерство розвивається давно і повною мірою, зокрема в країнах Євросоюзу. Цілком ймовірно, що цей досвід частково можна адаптувати й до українських реалій. Тому важливо, щоб українські добровольці брати участь в міжнародній волонтерській діяльності, вивчали її особливості, напрями і тенденції.

Останнім часом вітчизняні волонтери починають активніше долучаються до міжнародних заходів, програм і проєктів, для них пропонуються платні й безкоштовні волонтерські програми за кордоном (наприклад, широко відома програма «Волонтери ООН», яка реалізується в державах, що пережили стихійні лиха

або екологічні катастрофи). Відбувається й зустрічний процес просування міжнародних волонтерських таборів в Україні на міжнародних майданчиках.

Як свідчать показники восьми українських акредитованих волонтерських організацій, щорічно у волонтерських таборах України беруть участь від 250 до 400 добровольців з різних країн світу. Слід зазначити, що міжнародна добровольча мережа мобілізує добровольців для роботи в агентствах ООН, не тільки в програмах розвитку, але й у миротворчих операціях [2]. Важливо, що тепер волонтерство виявляється однією з форм міжнародного співробітництва на глобальному рівні, стратегії якого будуються передусім на підставі загальних цілей, завдань і принципів, юридичною засадою яких є нормативно-правові документи, які сприяють активізації волонтерства. Україна все частіше організовує заходи міжнародного формату або бере в них участь.

На наш погляд, основними напрямками сучасної стратегії міжнародного співробітництва волонтерів є такі: вироблення загальних шляхів (медичного, екологічного тощо) і форм добровольчої діяльності; вивчення й систематизація кращих волонтерських практик та обмін ними; запуск міжнародної рекламної кампанії на підтримку позитивного іміджу волонтерства; реалізація міжнародних волонтерських проєктів. Наприклад, ресурсний центр «ГУРТ» пропонує топ-10 можливостей для участі у волонтерських програмах в Україні й світі [3]. Серед них: навчання і можливість приєднатися до програми «Волонтери ООН»; участь в Інформаційній кампанії Коаліції з протидії дискримінації в Україні; пошук можливостей волонтерства на платформі Всеукраїнської асоціації молодіжного співробітництва «Альтернатива-В» та ін.

Отже, сфера міжнародного волонтерського обміну має великий ресурс для подальшого розвитку волонтерської діяльності й залучення до неї все більшої кількості людей. У такій співпраці є потенціал для розбудови громадянського суспільства і просування позитивного образу України та української культури, вдосконалення вітчизняного волонтерського руху з урахуванням досвіду кращих світових практик. Звичайно, існують також і проблеми, причини яких криються в недостатній інформованості представників інших країн щодо можливості

участі в проєктах та програмах в Україні, щодо отримання підтримки в питаннях організації подорожі. Але є підстави стверджувати, що усвідомлення волонтерства як важливої складової сталого розвитку і націленість урядів багатьох країн на консолідацію широких верств населення в добровольчій діяльності створить сприятливіші умови не лише для національних, але й для спільних міжнародних проєктів.

Список посилань

1. Кількість волонтерів в Україні за минулий рік збільшилась – опитування. URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/news-volontery-opytuvannia/29778750.html>
2. ON volunteers. Наша місія: мобілізувати волонтерів // Офіційний сайт UNV URL: <https://www.unv.org/about-unv/our-mission-mobilize-volunteers>
3. Портал ГУРТ <https://gurt.org.ua/news/recent/29769/>

Размолодчикова Іванна Вікторівна

ivanna.razmolodchikova@ukr.net

кандидат педагогічних наук,

доцент кафедри соціальної педагогіки і соціальної роботи

Криворізького державного педагогічного університету

СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ ТЕАТР ЯК ІНТЕРАКТИВНА ІННОВАЦІЙНА МЕТОДИКА РОБОТИ З ВРАЗЛИВИМИ СІМ'ЯМИ

Проблема впровадження театрального мистецтва в соціально-педагогічній практиці порушена в працях Н. Миропольської, Р. Короткової, А. Капської, І. Фузейнікової та ін. До обґрунтування важливості соціально-психологічного театру як інтерактивної форми звертаються М. Кіпніс, О. Мерзлякова, І. Сергієнко, М. Павловська, та ін. Крім того, соціальну значущість театру показував Б. Брехт, який широко використовував у театральних постановках публіцистичні засоби.

Ідеї психодрами (соціограми) Я. Морено, спрямовані на активізацію людської спонтанності та імпрізаційності.